

Та сідай, припрошую, сідай,  
Скільки я не бачився з тобою!  
Як там нині під горою гай?  
А луги та верби над водою?

Як сусіди? Чи пройшли дощі?  
Що кому принісу у дім лелека?  
Так у мене гарно на душі,  
Так на серці лагідно і легко.

Прогощайся. Знаю. Завинив.  
Рідко в гості приїжджаю, сестро.  
Час такий: робота, дім, сини...  
Не встигаю. Ти пробач. Не сердься.

День за днем, за роком рік летить.  
Я це місто полюбив поволі,  
Але в снах і досі ще шумить  
Стигле жито на вітрах у полі.

Тож розкажуй, що там на селі...  
Яблуні давно одквітували,  
А тепер буяють картоплі  
І хліба вже половіти стали.

От і добре. Ще якби дощі,  
Щоб повніше наливався колос...  
Говори, я слухаю твій голос, —  
Свято в мене, сестро, на душі.